

Jó, ulice

Maxim Turbulenc

Jeho otec se sebou měl problémů dost.
A v bohatý rodině taky nevyrost.
Vlastní matka nevěděla, jestli ho má ráda,
stalo se co muselo, když ukázal jim záda.

Problémovej parchant, furt by si jen hrál,
učit se mu nechtělo, už ve školce se rval,
a když pořád slyšel: co tu chce ten šmejd;
jediný ho napadlo, mezi svejma bejt.

Jó, ulice je jako sen
duše v plamenech, děsně dlouhej den.
Jó, ulice teď patřej všem,
noc je královna, no problem.

Tak poprvé v životě našel kamaráda
s ním si nechal na rameno vytetovat hada.
Spolu to snad jednou někam dotáhnou,
když na těžkejch křižovatkách blbě nezahnou.

Hodně lidí spojil, jak ocel tvrdej rock.
Jsou démoni ulic a pro vostatní šok.
A chtěli by i milovat o nic hůř než vy,
na ulici léčej si svý duše bolavý.

Jó, ulice je jako sen
duše v plamenech, děsně dlouhej den.
Jó, ulice teď patřej všem,
noc je královna, no problem.

Někdy je i nejhůř, krev často všechno zkazí.
Vopruz je když jeden do druhýho nůž vrazí.
Jinde zase večer slzy provázej,
to mladý lidi z báglama z domu vodcházej.

Jó, ulice je jako sen
duše v plamenech, děsně dlouhej den.
Jó, ulice teď patřej všem,
noc je královna, no problem.

Jó, ulice je jako sen
duše v plamenech, děsně dlouhej den.
Jó, ulice teď patřej všem,
noc je královna, no problem.